

Abstrakt

Tato práce se soustředí na díla tří afroamerických spisovatelek: *Velmi modré oči* od Toni Morrison, *Barva nachu* od Alice Walker a *Push* od Sapphire. Hlavním tématem mé analýzy je sexuální násilí, specifičtěji sexuální zneužívání dětí a trauma z něho vyplývající. V každém z vybraných románů vystupuje protagonistka, která je obětí sexuálního zneužívání a/nebo znásilnění. Skutečnost, že jsou oběťmi sexuálního násilí, hraje významnou roli v jejich psychice, vztazích, rozvoji a jejich (ne)schopnosti žít „normální“ život.

Tato práce je rozdělena do šesti kapitol. V úvodu vysvětluji, proč jsou již zmíněná díla vhodná ke srovnání. Následuje krátký úvod do tematiky sexuálního zneužívání dětí a traumatu, které je jeho výsledkem. Také představím odbornou literaturu, kterou používám k podpoření svých tvrzení v následujících kapitolách. Navíc stručně definuji termíny „šťastný konec,“ „realistický konec,“ a „tragický konec.“

První analytická kapitola studuje postavu Celie v *Barvě nachu*. Sleduje její vývoj od čtrnáctileté nevzdělané oběti do plně utvořené nezávislé přeživší, jíž se stane. I přes skutečnost, že Celie je jedinou analyzovanou postavou, která je sériově viktimizována, jak svým otčímem, tak svým manželem, Celiin příběh je plný naděje. I přes všechno násilí, které podstoupí v ruku svého tyranského manžela, Celie potká a zamiluje se do Shug, která se stane její partnerkou. Shug spolu se Celiinou sestrou Nettie jsou pro Celie hlavní oporou. Díky jejich bezpodmínečné lásce a podpoře je Celie schopná se vymanit ze života plného zneužívání. *Barva nachu* je uzavřena šťastným koncem.

Druhá kapitola analyzuje postavu Pecoly ve *Velmi modrých očích*. Pecolin příběh je unikátní proto, že nikdy nespátříme Pecolinu perspektivu. Claudia, její kamarádka, je hlavním vypravěčem Pecolina životního příběhu. Jak zkoumám v této práci, Morrison se úmyslně rozhodla sdělit, jak byla Pecola připravena o vlastní perspektivu. Pecolino trauma je znásobené nespočetnými adverzativními událostmi v jejím dětství. Počínaje alkoholismem a uvězněním jejího otce, rolí její matky, jakožto spoluúčastníka na jejím týrání, až po Pecolin potrat a finální dezintegraci jejího psychického zdraví. *Velmi modré oči* ústí v Pecolin tragický konec.

Třetí kapitola projednává evoluci Precious v *Push*. Příběh Precious se liší od svých předchůdců v mnoha ohledech. Je tím novějším ze všech tří, tato kvalita mu dává velmi přítomný a relevantní pocit. V porovnání s Walker a Morrison, Sapphire zvolila to nejbrutálnější a nejkrutější vyličení sexuálního zneužívání dětí. *Push* je také obdarován ohromujícím pocitem opravdovosti celého příběhu. Precious je zneužívána od věku dvou let,

jak svým otcem, tak svou matkou, ve věku šestnácti let je podruhé těhotná a stále negramotná. Přesto ve chvíli, kdy se jí dostane vzdělání a podpory od její učitelky a přátel s podobnými životními zkušenostmi, vydá se na cestu, která vede k zotavení. Bezútěšná diagnóza HIV positivity, kterou Precious obdrží, v kombinaci se silným odhodláním se uzdravit dává jejímu příběhu realistický konec.

Komparativní kapitola poskytuje ucelený posudek všech třech románů v souvislostech jednoho ke druhému. To zahrnuje srovnání cest jednotlivých postav a jejich integrálního psychologického vývoje, spolu se srovnáním jejich komunit a jednotlivců v jejich životech, kteří mají moc pozitivně i negativně ovlivnit jejich existenci. Tato kapitola se také soustředí na literární volby spisovatelek jejich následky na evoluci samotných příběhů.

V závěru této práce shrnu body, které jsem rozvedla v předchozích kapitolách. S důrazem na následky a důsledky těchto děl, jak na literární svět, tak na komunitu přeživších, která často hledá útočiště ve stránkách těchto knih.